

H O T Ă R Ă R E
în numele Legii

01 decembrie 2020

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul
grefier

Violeta Chisilița
Victoria Pascaru

cu participarea reclamantului, ***** și reprezentantului reclamantului, avocatul Dorel Rotaru, împuternicit prin mandatul MA 1497312,
cu participarea reprezentantului pârâtului, Primarul General al municipiului Chișinău, Victoria Iabanji, împuternicită prin procura nr.02-118/35 din 19 octombrie 2020,
cu participarea reprezentantului persoanei terțe, Pretura sectorului Ciocana, Angela Corjan, împuternicită prin procura nr. 03-16/427 din 13 august 2020,
în lipsa persoanelor terțe, ***** și *****,

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Primarului general al municipiului Chișinău, persoane terțe, Pretura sectorului Ciocana, ***** și ***** cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil, încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces:

1. La 08 mai 2020, ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului general al municipiului Chișinău, persoane terțe, Pretura sectorului Ciocana cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil, încasarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii reclamantul ***** a indicat că, prin dispoziția Primarului general al mun. Chișinău, Ion Ceban nr.602/3-dc din 25.11.2019 cu privire la încetarea mandatului lui ***** din funcția de vicepretor al sectorului Ciocana, i-a fost încetat mandatul de vicepretor al sectorului Ciocana, mun. Chișinău. Conform dispoziției Primarului general al mun. Chișinău, Ion Ceban nr.607/4-dc din 26.11.2019 cu privire la numirea lui ***** în funcția de vicepretor al sectorului Ciocana, a fost numit repetat în funcția de vicepretor al sectorului Ciocana, mun. Chișinău începând cu data de 26.11.2019, pe o perioadă determinată de 3 luni. Conform pct. 1.13 și 1.26 ale dispoziției Primarului general al mun. Chișinău, Ion Ceban nr.106-dc din 24.02.2020 cu privire la abrogarea unor dispoziții, au fost anulate dispozițiile Primarului general al mun. Chișinău, Ion Ceban nr.602/3-dc din 25.11.2019 cu privire la încetarea mandatului lui ***** din funcția de vicepretor al sectorului Ciocana și nr.607/4-dc din 26.11.2019 cu privire la numirea lui ***** în funcția de vicepretor al sectorului Ciocana.
3. Totodată, la data de 02 martie 2020 Primarul general al mun. Chișinău Ion Ceban, prin dispoziția nr.125/3-dc a dispus revocarea lui ***** din funcția de vicepretor sectorului

Ciocana, din 02.03.2020. Potrivit dispoziției contestate, motivul revocării din funcție a servit demers pretorului sect. Ciocana, *****. Potrivit acestuia din urmă, s-a invocat că în perioada toamnă-iarnă s-a cerut efectuarea unor lucrări de salubritate cu prezentarea informațiilor, iar unele lucrări au fost executate cu întârziere. Cele menționate în demersul (scrisoarea nr.03-16/114 din 02.03.2020) pretorului sect. Ciocana *****, nu corespund realității, ori, din partea pretorului de sector nu au fost solicitate astfel de informații, argumentele invocate demers fiind inventate de ultima de nevoie, la indicația directă a Primarului general mun. Chișinău, Ion Ceban.

4. Reclamantul a mai menționat că în realitate, motivul demiterii sale este unul bazat pe criterii politice. Despre acest fapt a menționat chiar pe verso-ul dispoziției revocare când copia acesteia i-a fost eliberată. Pe parcursul perioadei de lucru, în funcția de vicepretor al sect. Ciocana, mu Chișinău nu a fost sancționat disciplinar, nu a avut nici o dată obiecții sau critici față de executarea corectă a obligațiilor de muncă. Conform art.7 al Legii nr.199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanei cu funcții de demnitate publică, mandatul demnitarului este de 4 ani, dacă un alt termen nu este stabilit prin Constituție sau prin legea specială ce reglementează activitatea acestui demnitar. Astfel, de la data numirii în funcția de vicepretor al sec Ciocana, mun. Chișinău nu s-au scurs 4 ani. Prin dispoziția cu privire la revocarea din funcție din 02 martie 2020 temeiul juridic invocat pentru revocarea lui a fost art.14, art.17 alin.(2) și art.22 alin.(1) lit. și alin.(3) al Legii nr.199 din 16.07.2010 Cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică.
5. Consideră reclamantul că, temeiurile invocate sunt neîntemeiate, or, art.14 și 17 alin.(2) al Legii nr. 19 din 16.07.2010 se referă la salarizarea și garanțiile sociale în legătură cu încetare mandatului persoanei cu funcție de demnitate publică, neavând nimic comun cu temeiuri de încetare a mandatului. În ceea ce privește invocarea alin.(3) din art.22 al Legii nr.199 din 16.07.2010. Potrivit prevederilor art.20 alin.(4) al Legii nr.136 din 17.06.2016 privind statutul municipiului Chișinău, încetarea înainte de termen mandatului pretorului și vicepretorului are loc în conformitate cu prevederile art.22 alin. (3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică. Conform acesteia din urmă, în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului, temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție.
6. A consemnat că, art.22 alin.(3) din Legea nr. 199/2010 nu prevede temeiuri pentru eliberarea din funcție a vicepretorului sau altui demnitar, ci prevede doar procedura revocării din funcție și anume, prin emitere, (atunci când există temeiuri) unui act administrativ al autorității care a numit demnitarul în funcție. Faptul că alin. (3) din art.22 al Legii nr.199 din 16.07.2010 prevede doar procedura și nu temeiuri pentru eliberarea din funcție a demnitarului rezultă și din alin.(4) art.22 al acestei legi, care prevede că, dispozițiile alin. (3) nu se aplică demnitarilor pentru care legea specială ce reglementează activitatea acestora prevede o altă procedură de încetare a mandatului înainte de termen. Ori, acest fapt, încă o dată accentuează că art.22 alin.(3) din Legea nr. 199/2010 reglementează doar procedura de eliberare din funcție a demnitarului și nu este în sine o lege materială care ar constitui temei pentru eliberarea din funcție a demnitarului. Prin urmare, pentru eliberarea din funcție a persoanelor cu funcții de demnitate publică (inclusiv a vicepretorilor) nu este suficient doar să respecti procedura, dar mai este necesar existența unui temei prevăzut de lege. Mai mult ca atât, potrivit prevederilor art.89 alin. (2) Codul muncii, la examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată,

angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. Prevederi similare se conțin și în art.118 Cod administrativ, în conformitate cu care, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul lezai pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

7. Reclamantul a mai menționat că, prin însăși definiția motivării actului administrativ, se impune expres necesitatea motivării acestuia, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare. Potrivit prevederilor art.89 alin. (1) Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată. Din considerentele menționate supra, consider că dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr.125/4-dc din 02 martie 2020 cu privire la revocarea lui ***** din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana, urmează a fi anulată, ca fiind ilegală în fond, cu restabilirea mea în funcția anterior deținută. Potrivit prevederilor art.90 alin.(2) Codul Muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.); c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.
8. Totodată, a mai indicat că, în cazul restabilirii în funcție Primarul mun. Chișinău urmează să-i achite salariul mediu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, adică începând cu data de 03 martie 2020 și până la restabilirea în funcție, precum și să-i compenseze prejudiciul moral cauzat ca urmare a revocării ilegale din funcție pe care îl estimez la moment la suma de *****
9. A relatat reclamantul că, prin cererea prealabilă expediată la data de 30.03.2020, în adresa Primarului general al mun. Chișinău a solicitat revocarea pe cale extrajudiciară a dispoziției nr. 125/3-dc din 02 martie 2020 prin care a fost revocat ilegal din funcție, precum și compensarea prejudiciului material cauzat și anume, achitarea salariului mediu pentru perioada de absență forțată de la muncă, începând cu data de 02 martie 2020 și până la restabilirea în funcție, precum și a sumei de ***** în calitate de prejudiciu moral. În termenul prevăzut de lege nu a primit răspuns la cererea prealabilă, din care motive s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată.

10. Cere reclamantul, *****:
- anularea dispoziției Primarului general al mun. Chișinău nr. 125/3-dc din 02.03.2020 prin care s-a dispus revocarea din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana;
 - restabilirea în funcția anterior deținută;
 - repararea prejudiciului material sub formă de despăgubire în mărimea salariului mediu pentru absență forțată de la muncă din data de 03.03.2020 până la restabilirea în funcție;
 - încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a prejudiciului moral în mărime de *****.
11. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 15 octombrie 2020, s-a dispus atragerea Elenei Triboi și Dorian Istrati în proces, în calitate de persoane terțe. (f.d.43-44)
12. În ședința de judecată, reclamantul, ***** și reprezentantul acestuia avocatul, Dorel Rotaru, au solicitat admiterea acțiunii din motivele enunțate. Suplimentar, au menționat că, argumentele invocate de pârât în referința la cererea de chemare în judecată vizavi de faptul că este suficient doar emiterea actului administrativ de eliberare din funcție, fără a fi necesară motivarea acestuia sunt nefondate. Mai mult ca atât, actul administrativ individual, prin care se dispune încetarea mandatului demnitarului, ca rezultat al activității administrative, este supus principiilor și regulilor generale de emitere. Conform art. 16 alin.(1) Cod administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Potrivit art. 137 alin.(1) Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Conform art.225 alin.(2) Cod administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege. Conform art. 60 alin.(1) Cod administrativ, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel, iar art.70 alin.(1) Cod administrativ stabilește că procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii.
- Conform art.71 alin.(1) Cod administrativ, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil. Așa cum atestă actele administrate pe parcursul examinării prezentei cauze, procedura administrativă, care a avut drept rezultat final eliberarea din funcție a reclamantului, a fost inițiată, la 02.03.2020, odată cu emiterea notei informative de către președintele sectorului Ciocana, mun. Chișinău, în adresa Primarului General. Prin nota informativă nr.03-16/114 din 02.03.2020 se invocă că în perioada toamnă-iarnă s-a cerut de la reclamant, efectuarea unor lucrări de salubritate cu prezentarea informațiilor, iar unele lucrări au fost executate cu întârziere. Din actele cauzei se constată că, o procedură în vederea verificării eventualelor abateri comise de reclamant, nu a fost inițiată, ultimului nefiindu-i solicitate nici explicații referitor la circumstanțele descrise. Totodată, nici la

emiterea actului administrativ contestat, circumstanțele indicate în nota informativă nu au fost supuse verificării. Ori, actul administrativ contestat nu reflectă aprecierea faptelor indicate în nota informativă și nici nu indică în ce măsură acestea pot servi ca temei pentru eliberarea din funcție a reclamantului, în asemenea condiții, pârâtul nu a respectat principiul statuat la art.31 Cod administrativ, conform căruia actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Pe lângă actele normative invocate supra, argumentele piratului contravin și constatărilor făcute de Curtea Constituțională și reflectate în hotărârea privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Anexa la Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000 nr. 22 din 22.07.2016. Conform prevederilor pct.58, 61 și 62 al hotărârii prenotate: „58. Cu referire la speța examinată, Curtea reține că, potrivit Legii nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, șeful și adjunctul Oficiului teritorial al Cămarilor de Stat sunt persoane de demnitate publică. În același timp, Curtea constată că pentru aceste funcții cadrul normativ nu stabilește criterii de numire sau destituire. Astfel având în vedere competențele funcționale, Curtea menționează că respectivele funcții nu se înscriu în categoria funcțiilor politice, care să justifice excluderea persoanelor care le dețin de la protecția drepturilor speciale de muncă. Curtea menționează că persoanele respective sunt antrenate în raporturi speciale de muncă. Ca urmare, deși acestea sunt numite și revocate din funcție prin Hotărâre de Guvern în lipsa unor criterii strict determinate, ele beneficiază de drepturi și garanții speciale de muncă, ce decurs din normele generale ale legislației muncii și ținând cont de particularitățile contractelor administrative. Astfel, dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr.125/3-dc din 02.03.20 cu privire la revocarea lui ***** din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana urmează a fi anulată, ca fiind ilegală în fond, cu restabilirea în funcția anterior deținută.

Cu privire la cerința privind încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a prejudiciului material și moral pentru absență forțată de la muncă. Potrivit prevederilor art.90 alin.(2) Codul Muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.); c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

În cazul restabilirii în funcție, Primarul mun. Chișinău urmează să-i achite salariul mediu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, adică începând cu data de 03 martie 2020 și până la restabilirea în funcție, precum și să-i compenseze prejudiciul moral cauzat ca urmare a revocării ilegale din funcție pe care îl estimează la moment la suma de ***** Mărimea acestuia corespunde într-o manieră de acționare a pârâtului, cu emiterea actului administrativ având la bază criterii strict de ordin politic.

Referitor la argumentele invocate de către pârât în referință vizavi de inadmisibilitatea acțiunii în partea ce ține de încasarea prejudiciului material și moral pe temeiul prevăzut la art.207 alin.(2) lit.f) - nerespectarea procedurii prealabile, coroborat cu art.208 alin.(1), 167 alin.(4), 60 alin.(3) și art.10 alin.(2) Cod administrativ, sunt neîntemeiate. Obiectul acțiunii formulate este unul complex, constituit din mai multe capete de cerere, printre ele fiind și

repararea prejudiciului ca un capăt de cerere subsecvent. În asemenea situație nu este necesară respectarea procedurii prealabile vizavi de capătul de cerere subsecvent, or, aceasta ar implica mai multe probleme legate de necesitatea evaluării prejudiciului la o etapă atât de inițială. Anume această interpretare este susținută și de practica judiciară, inclusiv pct.11 al Hotărârii Plenului CSJ cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează obligația uneia dintre părțile contractului individual de muncă de a repara prejudiciul cauzat celeilalte părți nr. 11 din 03.10.2005.

Prin cererea prealabilă expediată la data de 30.03.2020 în adresa Primarului general al mun. Chișinău a solicitat revocarea pe cale extrajudiciară a dispoziției nr.125/3-dc din 02.03.2020 prin care a fost revocat ilegal din funcție, precum și compensarea prejudiciului material cauzat și anume, achitarea salariului mediu pentru perioada de absență forțată de la muncă, începând cu data de 03 martie 2020 și până la restabilirea în funcție precum și a sumei de ***** în calitate de prejudiciu moral. Prin răspunsul 29.04.2020, a fost informat că cererea prealabilă a fost respinsă.

Cheltuielile de asistență juridică suportate până în prezent pe parcursul derulării procesului, sunt confirmate prin bonurile de plată seria nr.068768 din 29.04.2020 în sumă de 3500 lei și seria PL nr.068782 din 07.10.2020 în sumă de 3500 lei, în total 7000 lei, eliberate de Cabinetul avocatului „Dorel Rotaru”.

Astfel suplimentar, reclamantul a solicitat:

- încasarea cheltuielilor de judecată pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 7 000 lei.

13. Reprezentantul pârâtului, Primarul General al municipiului Chișinău, Victoria Iabanji, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii. În susținerea poziției a indicat că, în fapt, la data de 23.07.2019, conform Dispoziției Primarului General Interimar nr.343/2-dc, dl ***** a fost numit în funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana. La data de 02.03.2020, prin Dispoziția Primarului General nr. 125/3-dc, a fost dispusă revocarea dlui ***** din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana. Ulterior, la data de 27.03.2020 de către dl ***** a fost înaintată cererea prealabilă cu indice de intrare T-2956/20 din 06.04.2020 prin care s-a solicitat anularea dispoziției nr.125/3-dc din 02.03.2020, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material și moral. La data 29.04.2020 în adresa reclamantului a fost expediat răspunsul nr. T- 2956/20 prin care i-a fost comunicat despre respingerea solicitărilor înaintate prin cererea prealabilă, sub aspectul anulării actului administrativ, drept rezultat al legalității acestuia, cu mențiunea de inexistență a temeiurilor de anulare. Argumente în favoarea inadmisibilității acțiunii în partea ce ține de încasarea prejudiciului material și moral Potrivit art. 207 Cod Administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17/ f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană

fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată. Astfel, potrivit art. 208, alin. (1) CA (1) în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. Potrivit art. 167 alin.(4) CA Dacă prin cererea prealabilă se solicită și repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă separată. Conform art.60 alin.(3) În cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărârea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă. Inclusiv, potrivit art. 10 (2) Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual. În acest sens, coroborând normele legale menționate, atestăm că reclamantul în privința cerinței de reparare a prejudiciului material și moral nu a respectat procedura prealabilă, or autoritatea publică nu s-a expus în această privință printr-o decizie.

În privința expunerii poziției pârâtului raportat netemeinicieii acțiunii, actul administrativ contestat de către reclamant este legal, acesta fiind emis în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare și cu respectarea procedurii stabilite, având drept criteriu intenția de realizare a competențelor autorității publice, a funcționării acesteia în mod legal și în bune condiții. Conform art.26 al legii 436 privind administrația publică locală, primarul este autoritatea reprezentativă a populației unității administrativ-teritoriale și executivă a consiliului local. Conform art.32 alin.(1) al Legii nr.436 din 28.12.2006, privind administrația publică locală stabilește că în exercitarea atribuțiilor sale, primarul emite dispoziții cu caracter normativ și individual. Totodată, conform dispozițiilor art. 15 alin.(1) pct.1) lit.b) din Legea nr.136 din 17.06.2016 privind statutul municipiului Chișinău, Primarul general exercită următoarele atribuții de bază în domeniul conducerii activității executive: numește, modifică, suspendă și încetează raporturile de serviciu sau de muncă, în condițiile legii, cu personalul primăriei, pretorii, vicepretorii și secretarii preturilor de sector, conducătorii subdiviziunilor administrației publice municipale (direcții generale, direcții, servicii etc.), conducătorii de servicii publice, conducătorii instituțiilor publice municipale, conducătorii întreprinderilor municipale; stabilește atribuțiile de bază ale acestora; conduce și controlează activitatea acestora, contribuie la formarea profesională continuă. Actul administrativ, legalitatea căruia constituie obiect de examinare în prezentul litigiu, emană de la autoritatea investită de lege cu competență de numire și eliberare din funcție a vicepretorului, astfel încât dispoziția contestată a fost emisă cu respectarea legislației și a competenței.

Relevant prezentei spețe îl constituie calificarea juridică corectă a statutului pe care anterior l-a deținut reclamantul și care îl revendică, astfel potrivit art. 20 al Legii nr.136 din 17.06.2016 privind statutul municipiului Chișinău, Pretorul este persoană cu funcție de demnitate publică, numit și eliberat din funcție de către primarul general, în condițiile Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică. Pretorul este reprezentant al primarului general în sector și se conduce în activitatea sa de legislația în vigoare, dispozițiile primarului general și regulamentul de organizare și

funcționare a preturii. Pretorul este asistat de către vicepretori, care sunt persoane cu funcții de demnitate publică, numiți și eliberați din funcție de către primarul general la propunerea pretorului. Astfel, conform normei sus-citate, vicepretorul face parte din categoria persoanelor cu funcție de demnitate publică, iar în cele ce urmează regimul general al funcției de demnitate publică, statutul juridic al persoanei care ocupă această funcție, precum și alte raporturi ce decurg din exercitarea funcției de demnitate publică, continuă să fie reglementate de legea-cadru, Legea nr. 199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică. Conform art.2, alin.(2) al Legii nr. 199 din 16.07.2010 Funcția de demnitate publică este o funcție publică ce se ocupă prin mandat obținut direct, în urma alegerilor, sau indirect, prin numire în condițiile legii (3) Demnitarii sunt persoane care exercită funcții de demnitate publică în temeiul Constituției, al prezentei legi și al altor acte legislative. Actul administrativ individual a fost emis în deplină concordanță cu prevederile legale, armonizând în sine principiul de motivare conform art.31 din CA, precum și cerința motivării, drept formalitate procedurală pentru emiterea unui act administrativ conform art.118 CA. Astfel, în preambulul dispoziției contestate sunt expuse considerentele, temeiurile esențiale de drept și de fapt luate în considerare de către autoritatea publică pentru justificarea emiterii actului administrativ.

La caz, se constată cu certitudine că actul administrativ contestat de către reclamant este emis cu respectarea rigorilor de motivare de drept și fapt, ceea ce implică corespunderea cu rigorile legale fără a fi necesare aplicarea consecințelor pentru anularea acestuia. Astfel, temeiul de fapt luat în considerare la emiterea dispoziției a constituit demersul dnei *****, pretor al sectorului Ciocana (se anexează), prin care aceasta în baza enumerării constatărilor privind activitatea defectuoasă desfășurată de către reclamant, a solicitat revocarea dlui *****, astfel cerința propunerii pretorului de revocare conform art.20 al Legii nr. 136/2016 drept cerință de procedură de eliberare din funcție a vicepretorului a fost respectată. În privința temeiurilor de drept, conform art. 22, al Legii nr. 199/2010 Exercițarea mandatului încetează în caz de: a) expirare a termenului, dacă mandatul nu este prelungit în modul stabilit de lege, sau înainte de termen: b) stabilire, prin actul de constatare rămas definitiv, a încheierii directe sau prin intermediul unei persoane terțe a unui act juridic, luării sau participării la luarea unei decizii fără soluționarea conflictului de interese real în conformitate cu prevederile legislației privind reglementarea conflictului de interese; c) nedepunere a declarației de avere și interese personale sau refuz de a o depune, în condițiile art. 27 alin. (8) din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate; d) dispunere de către instanța de judecată, prin hotărâre irevocabilă, a confiscării averii nejustificate. Potrivit alin.(3) al aceluiași articol este prevăzut expres că în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție, astfel, argumentul reclamantului precum că de la data numirii acestuia în funcția de vice pretor al sectorului Ciocana nu s-au scurs 4 ani, această perioadă constituind mandatul persoanei cu funcție de demnitate publică, decade. Totodată, normele legale sunt completate de art. 20, alin (4) al Legii nr.136 din 17.06.2016 care prevede: încetarea înainte de termen a mandatului pretorului și vicepretorului are loc în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

În ceea ce privește aspectul de interpretare juridică a acțiunii de revocare din funcție și a chestiunii de motivare, pe care reclamantul îl invocă în acțiunea sa, considerăm necesar de

a puncta următoarele. Conform Legii nr. 199/2010, art.6 (Ocuparea funcției de demnitate publică), alin.(3) în cazul în care ocuparea funcției de demnitate publică are loc prin numire, temeiul legal al apariției raportului de exercitare a funcției este actul de numire. Potrivit acestei norme juridice, precum și la analiza subsecventă a legii organice în ansamblu, nu sunt indicate criterii de numire în funcție. Legea nu prevede anumite cerințe concrete de numire în funcție a demnitarului, precum nu prevede nici condiții exhaustive de eliberare din funcție, actul de revocare drept rezultat al propunerii pretorului, reprezentând un drept legal al primarului general, care decide modul în care activitatea autorității executive municipale este organizată. Astfel, lipsa satisfacției privind calitatea activității în serviciul public desfășurat de către persoanele cu funcție de demnitate publică, oferă dreptul acestuia de revocare din funcție prin prisma normelor indicate drept temei de revocare. Astfel, legea prevede clar și concis, dreptul revocării din funcție a demnitarului de către primar la propunerea pretorului și în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție chiar și în lipsa unor criterii de destituire din funcție. Din acest considerent, argumentul reclamantului privind necesitatea existenței unui temei prevăzut de lege nu poate fi reținut la examinarea cauzei.

Reclamantul invocă art.89, alin.(2) din Codul Muncii, care stabilește că, la examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. În cazul contestării de către salariatul membru de sindicat a ordinului de concediere, instanța de judecată va solicita acordul (opinia consultativă) al organului (organizatorului) sindical privind concedierea salariatului respectiv. Alegația la prevederile Codului muncii în acest caz este lipsită de raționament, reclamantul în mod nejustificat invocând o normă cu caracter general în raport cu normele cu caracter special, or în prezenta speță nu suntem în prezența unui litigiu individual de muncă, având în vedere și faptul că Capitolul V în care este prevăzut această normă juridică este intitulat încetarea contractului individual de muncă. Dar, între reclamant, care având anterior statut de persoană cu funcție de demnitate publică și autoritatea publică locală nu existau raporturi juridice de drept privat, demnitarul fiind numit în funcție printr-un act administrativ individual, activitatea acestuia având la bază legi speciale. Astfel, norma invocată de către reclamant urmează a fi privită critic, și drept rezultat respinsă în calitatea sa de argumentare legală, în așa mod încât să fie exclus conflictul dintre normele cuprinse, pe de o parte dintre o normă generală și pe de altă parte dintre o normă specială, or de la sine, concursul dintre legea specială și legea generală se rezolvă în favoarea legii speciale (principiul *specialia generalibus derogant*). Nu este necesar per ansamblu invocarea unei norme juridice din Codul muncii, or intenția legiuitorului în acest caz a fost anume aceea de a nu limita dreptul de apreciere, dar de a lăsa aspectul de numire/eliberare a pretorului și vicepretorului din funcție la discreția primarului general, decizia sa nefiind supusă unui control de oportunitate.

Raporturile de serviciu dintre autoritatea publică și funcționarul public sunt reglementate de Legea nr.158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Astfel, în privința încetării raporturilor de serviciu cu un funcționar public este prevăzut un capitol aparte, ce cuprinde art.61-65. Totodată, art.63 din lege prevede expres cazurile de încetare a raporturilor de serviciu cu un funcționar public prin eliberarea acestuia din funcția publică. Pe de altă parte, art.4, alin.(3) din legea precizată stipulează că prevederile prezentei legi nu se aplică persoanelor ce exercită funcții de demnitate publică,

ceea ce încă o dată vine să susțină argumentele invocate mai sus, în așa fel încât actul de eliberare din funcție a demnitarului se caracterizează prin lipsa unor criterii de revocare expres prevăzute de lege, în coraport cu actul de eliberare din funcție a unui funcționar public sau a unui salariat, ceea ce este confundat de către reclamant, care urma să respecte întocmai și să se conformeze normelor legale care îi reglementa statutul deținut anterior. Pe cale de consecință, actul de eliberare din funcție a demnitarului numit se caracterizează prin lipsa unor criterii de destituire expres prevăzute de lege, spre deosebire de actul de eliberare din funcție a funcționarului public. Astfel, deschiderea căilor de protecție a drepturilor de muncă ale demnitarului public în calitatea acestuia de subiect exponent ai unui interes public deosebit nu echivalează, totuși, cu posibilitatea ignorării statutului de demnitar public, care în virtutea art. 22 alin. (3) Legea nr. 199/2010 sunt eliberate din funcție în lipsa unor criterii de destituire. Este incontestabil faptul că pentru funcția de vicepreședinte cadrul normativ nu prevede criterii de numire și destituire din funcție, caracteristică care survine drept rezultat al interesului public deosebit aferent funcției de demnitate publică, raporturile de muncă purtând un caracter special. De aici survine și necesitatea oferirii demnitarilor a unor garanții speciale prevăzute de legile speciale care guvernează activitatea acestora în totalitate. Din acest considerent, invocarea de către reclamant a lipsei de temei la emiterea actului administrativ a art. 14 și 17 alin.(2) al Legii nr 199/2010 nu este relevant, având în vedere faptul că la eliberarea din funcție urmează a fi satisfăcute drepturile salariale și garanțiile sociale prevăzute de lege.

În privința pretenției reclamantului cu privire la restabilirea în funcție, este neîntemeiată, având în vedere legalitatea actului administrativ individual, drept urmare nefiind întrunite în cazul dat temeiurile pentru satisfacerea unei astfel de cerințe.

Totodată, prejudiciul material și moral survine exclusiv în cazul comiterii unei fapte ilicite în raport cu persoana pretins vătămată. În speță, pârâtul a emis actul administrativ individual cu respectarea cerinței de legalitate. Reclamantul nu a absentat forțat de la muncă având în vedere eliberarea legală a acestuia din funcție. Mai mult, în privința prejudiciului moral, acesta se referă la o lezare adusă drepturilor extrapatrimoniale, neeconomice ale persoanei, provenind din atingerea adusă acelor valori sau atribuite ale individului care îi definesc personalitatea. Astfel, reclamantul în acțiunea depusă nu a făcut dovada existenței întinderii prejudiciului moral cauzat drept urmare a emiterii actului administrativ. Or, odată pretins prejudicial moral urmează a fi justificat prin probe veridice și pertinente, condițiile de reparație a acestuia fiind: constatarea încălcării; existența unui prejudiciu considerabil; existența legăturii de cauzalitate între încălcare și prejudiciu. Conform art.93, alin.(1) din CA Fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin.(1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale. La examinarea pretenției de încasare a prejudiciului moral, reclamantul nu a îndeplinit exigența probării circumstanțelor care ar putea determina întinderea prejudiciului moral suportat. Totodată, reclamantul nu face dovada argumentării quantumului solicitat pentru repararea prejudiciului, modul de formare a acestuia, astfel nu este clar din care considerente este indicată suma de ***** și nu o altă sumă. Astfel, prejudiciul moral a fost doar invocat fără să se prezinte careva probe în acest sens. Drept rezultat, lipsa probării raportului de cauzalitate dintre emiterea actului administrativ individual și prejudicial moral, precum și întinderea acestuia, fac inoperantă și nejustificată cerința reclamantului. Astfel, conform art.64 alin.(1) din Legea nr.436/2006

Controlului obligatoriu sunt supuse următoarele acte ale autorităților administrației publice locale: a) deciziile consiliilor locale de nivelurile întâi și al doilea; b) actele normative ale primarului, ale președintelui raionului și ale pretorului; c) actele privind organizarea licitațiilor și actele privind atribuirea de terenuri; d) actele de angajare și cele de încetare a raporturilor de serviciu sau de muncă ale personalului administrației publice locale; e) actele care implică cheltuieli sau angajamente financiare de peste 30 mii lei - în unitatea administrativ-teritorială de nivelul întâi și de peste 300 mii lei - în unitatea administrativ-teritorială de nivelul al doilea; f) actele emise în exercitarea unei atribuții delegate de stat autorităților administrației publice locale; (1¹) Actele menționate la alin.(1) vor fi supuse controlului obligatoriu de către Cancelaria de Stat prin intermediul Registrului de stat al actelor locale.

Conform art. 68 alin.(1), în cazul în care consideră că un act emis de autoritatea administrației publice locale este ilegal, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat notifică autorității locale emitente ilegalitatea actului controlat, cerând modificarea sau abrogarea lui totală sau parțială. În termen de 30 de zile de la data primirii notificării, autoritatea locală emitentă trebuie să modifice sau să abroge actul contestat. În cazul în care, în termenul stabilit la alin. (3), autoritatea locală emitentă și-a menținut poziția sau nu a reexaminat actul contestat, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate sesiza instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data modificare sau de abrogare a actului în cauză. Pe cale de consecință, lipsa notificării de către Oficiul teritorial al Cancelariei de Stat privind solicitarea anulării actului administrativ contestat de către reclamant constituie un temei suplimentar care justifică legalitatea dispoziției contestate, iar drept rezultat acțiunea reclamantului nu întrunește condițiile adoptării unei hotărâri în sensul art.224 alin 1) lit. a) CA. (f.d.22-30)

14. Reprezentantul persoanei terțe, Pretura sectorului Ciocana, Angela Corjan, a solicitat respingerea acțiunii, totodată a menționat că, conform art. 20 alin. (3) din Legea nr. 136 din 17.06.2016 privind statutul municipiului Chișinău, pretorul este asistat de către vicepretori, care sunt persoane cu funcții de demnitate publică, numiți și eliberați din funcție de către primarul general la propunerea pretorului. Astfel, fiind respectată prevederea menționată, Pretorul sectorului Ciocana a înaintat Primarului General al municipiului Chișinău, demersul nr. 03-16/114 din 02.03.2020, prin care a solicitat revocarea domnului ***** din funcția de vicepretor al sectorului Ciocana, din considerentul că, dumnealui fiind responsabil de asigurarea efectuării lucrărilor de salubritate, i s-a cerut efectuarea unor astfel de lucrări (cu prezentarea ulterioară a informațiilor), însă reieșind din faptul că, dl I. Țurcan, nu și-a îndeplinit conștiincios obligațiunile sale de serviciu, unele lucrări privind salubritatea au fost efectuate cu întârziere.

Ulterior, în temeiul demersului Pretorului sectorului Ciocana, a fost emisă Dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr. 125/3-dc din 02 martie 2020, prin care dl ***** a fost revocat din funcția de vice pretor al sectorului Ciocana. La emiterea dispoziției nominalizate, s-a ținut cont de prevederile art. 22 alin. (3) din Legea nr. 199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, care prevede că, în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocare. (f.d.33-34)

Prin referința suplimentară a indicat că, la moment funcția de Vicepretor (deținută anterior de reclamantul Țurcan Ilie) este ocupată de ***** , în baza dispoziției Primarului general al

mun.Chișinău nr.619-dc din 30.07.2020, coordonând două subdiviziuni din cadrul Preturii sectorului Ciocana:-Secția urbanism și arhitectură; Secția locativ-comunală.

La data de 16.01.2019, postul de vicepreședinte a fost ocupat de Secieru Sergiu, ca rezultat al emiterii dispoziției Primarului general al mun. Chișinău nr. 20/1-de din 16 ianuarie 2019 cu privire la numirea dlui Secieru Sergiu în funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana.

La data de 05.03.2019 a fost emisă dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr.72-dc din 5 martie 2019, prin care Secieru Sergiu a fost eliberat din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana.

La data de 23.07.2019, reclamantul Turcan Ilie a fost numit în funcția de vicepreședinte în cadrul Preturii sectorului Ciocana prin dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 343/2-dc din 23.07.2019 și coordona activitatea Serviciului arhitectură și construcții (prezent Secția urbanism și arhitectură) și Secția Locativ- comunală.

La data de 25.11.2019 a fost emisă dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr.602/3-dc, prin care reclamantului - Turcan Ilie i-a fost încetat mandatul din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana (conform prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 199/2010 „Cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică”). Potrivit pct. 1.2. din dispoziția nominalizată - Pretura sectorului Ciocana a efectuat calculul definitiv al salariului-Turcan Ilie pentru concediu de odihnă anual nefolosit pentru perioada 23.07.2019 - 25.11.2019 de 12 zile, conform legislației în vigoare.

La data de 26.11.2019, postul de vicepreședinte a fost ocupat de reclamant- Turcan Ilie, în baza dispoziției Primarului general al mun. Chișinău nr. 607/4-dc din 26 noiembrie 2019, pe o perioadă determinată de 3 /trei/ luni.

La data de 02.03.2020 dl. Turcan Ilie a fost revocat din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana prin dispoziția Primarului General al mun. Chișinău nr. 125/3- dc din 2 martie 2020.

Ulterior, conform hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) nr. 3- 3815/2019 din 19.03.2020 s-a dispus repunerea în funcție de vicepreședinte al sectorului Ciocana d-lui Secieru Sergiu. Potrivit hotărârii nominalizate, dlui Sergiu Secieru urma să-i fie achitat drepturile salariale pentru lipsa forțată de la locul de muncă, totodată fiind restabilit în funcție de vicepreședinte al sectorului Ciocana în baza dispoziției Primarului General mun. Chișinău.

Reieșind din cele expuse, se constată că Secieru Sergiu a fost numit în calitate de vicepreședinte al sectorului Ciocana până a fi ocupată această funcție de către Turcan Ilie.

Prin urmare, dispoziția Primarului general al mun.Chișinău nr. 125/3-dc din 02 martie 2020 „Cu privire la revocarea dlui Turcan Ilie din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana” urmează a fi menținută.

La data de 17.04.2020, postul de vicepreședinte a fost ocupat din nou de Secieru Sergiu, ca rezultat al emiterii dispoziției Primarului general al mun. Chișinău nr. 282-dc din 17.04.2020 „Cu privire la executarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 19 martie 2020 (dosarul nr. 3-3815/2019) privind restabilirea d- lui Sergiu Secieru în funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana”.

La data de 29.07.2020 a fost emisă Dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 610-dc, prin care dl-Secieru Sergiu a fost revocat din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana, începând cu data de 29.07.2020.

La 30 iulie 2020, dna ***** a fost numită în funcția de vicepreședinte sectorului Ciocana, prin dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 619-dc din 30.07.2020, care în prezent

coordonează activitatea Secției urbanism și arhitectură și Secției locativ-comunală.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) lit. (e) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 (vătămarea unui drept recunoscut de lege), dat fiind faptul că funcție pentru care reclamantul-Țurcan Ilie (revocat din funcție la data 02.03.2020) pretinde a fi repus a fost ocupată anterior de Secrieru Sergiu. (f.d.52-55)

15. Persoana terță, *****, în ședința de judecată nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței de judecată, fiind citat legal despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată. Totodată prin referința depusă la actele cauzei la 30 octombrie 2020, a menționat că, ***** a fost numit în funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana pe domeniul locativ-comunal, urbanism și arhitectură la 23.07.2019 deținând această funcție până la 02.03.2020.

Totodată, a mai indicat că, a fost numit în funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana pe domeniul social-economic, cultură, tineret și sport, prin Dispoziția Primarului General al mun. Chișinău nr. 352-dc din 24.07.2019 deținând această funcție până în prezent.

Astfel restabilirea în funcție a reclamantului nu poate fi decât în funcția deținută actual de către vicepreședintele sectorului Ciocana, ***** care este responsabilă de domeniul locativ-comunal, urbanism și arhitectură, având în subordine cele două secții: - secția locativ-comunală și - secția urbanism și arhitectură. Conform cererii de chemare în judecată, reclamantul solicită restabilirea în funcția deținută anterior. Despre faptul că ***** deține funcția de vicepreșed pe domeniul locativ-comunal este specificat expres în demersul președului sectorului Ciocana nr. 03-16/114 din 02.03.2020 către Primarul General al mun. Chișinău. Repartizarea atribuțiilor vicepreședilor de sector este delimitată prin Anexa nr. 2 la Decizia Consiliului municipal nr. 4/4 din 13.12.2019, care delimitează faptul că terțul *****, deține funcția de vicepreșed al sect. Ciocana pe domeniul social-economic, cultură, tineret și sport. (f.d.48-49)

16. Persoana terță, *****, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă și-a expus poziția asupra cauzei prin referința depusă la 11 noiembrie 2020. Astfel, a menționat că, la data 23.07.2019, reclamantul Țurcan Ilie a fost numit în funcția de vicepreșed în cadrul Preturii sectorului Ciocana prin Dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 343/2-dc din 23.07.2019 și coordona activitatea Serviciului arhitectură și construcții (prezent Secția urbanism și arhitectură) și Secția Locativ-comunală.

La data de 25.11.2019 a fost emisă Dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr.602/3-dc, prin care reclamantului - Țurcan Ilie a fost încetat mandatul din funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana (conform prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 199/2010 „Cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică”). Potrivit pct. 1.2. din dispoziția nominalizată - Pretura sectorului Ciocana a efectuat calculul definitiv al salariului-Țurcan Ilie pentru concediu de odihnă anual nefolosit pentru perioada 23.07.2019 - 25.11.2019 de 12 zile, conform legislației în vigoare.

La data de 26.11.2019, postul de vicepreșed a fost ocupat de Țurcan Ilie, ca rezultat al emiterii dispoziției Primarului general al mun. Chișinău nr. 607/4-dc „Cu privire la numirea dlui Țurcan Ilie în funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana”, potrivit pct. 1.1. aceleiași dispoziții - Țurcan Ilie a fost numit în funcție începând cu data de 26 noiembrie

2019, pe o perioadă determinată de 3 luni, adică până la data 26.02.2020.

La data de 02.03.2020 dl. ***** a fost revocat din funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana prin Dispoziția Primarului General al mun. Chișinău nr. 125/3-dc din 02.03.2020.

La data de 19.03.2020, conform hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Râșcani) nr. 3-3815/2019 din 19.03.2020 s-a dispus repunerea în funcție de vicepreșed al preturii sectorului Ciocana dl Secrieru Sergiu. Potrivit hotărârii nominalizate, dlui Sergiu Secrieru i s-a achitat salariul pierdut pentru lipsa forțată de la locul de muncă, fiind numit în funcție de vicepreșed al sectorului Ciocana în baza Dispoziției Primarului General mun. Chișinău nr. 20/1 -dc din 16.01.2019.

Astfel, Reclamantul Țurcan Ilie nefiind primul pretendent pentru postul- vacant, iar dl Secrieru Sergiu fiind în litigiu vs. *****, s-a restabilit în funcția de vicepreșed, ocupată de el anterior d-lui Țurcan Ilie. Dispoziția cu privire la revocarea dlui Țurcan Ilie din funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana, urmează a fi menținută.

La data de 17.04.2020, postul de vicepreșed a fost ocupat din nou de Secrieru Sergiu, ca rezultat al emiterii dispoziției Primarului general al mun. Chișinău nr. 282- dc din 17.04.2020 „Cu privire la executarea Hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Râșcani) din 19 martie 2020 (dosarul nr. 3-3815/2019) privind restabilirea d-lui Sergiu Secrieru în funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana”.

La data de 29.07.2020 a fost emisă Dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 610-dc, prin care dl-Secrieru Sergiu a fost revocat din funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana, începând cu data de 29.07.2020.

La data de 30.07.2020, dna ***** a fost numită în funcția de vicepreșed în cadrul Preturii sectorului Ciocana, prin Dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 619-dc din 30.07.2020, care în prezent coordonează activitatea Secției urbanism și arhitectură și Secției Locativ-comunală din cadrul Preturii sectorului Ciocana.

Funcția solicitată de *****, nu a fost deținută anterior de reclamant, dat fiind faptul că, anterior a fost ocupată de o altă persoană, care potrivit hotărârii instanței de judecată din 19.03.2020 a fost restabilită în funcție, iar la data când a fost angajată dna ***** - funcția solicitată a fost vacantă, prin urmare dna ***** are prioritate față de dl Țurcan Ilie, pe motiv că Țurcan Ilie a ocupat funcția d-lui Secrieru Sergiu la momentul angajării sale în funcție, deoarece Secrieru Sergiu se afla pe atunci în litigiu cu Primăria mun. Chișinău. Or, potrivit art. 82 lit. j¹) din Codul muncii, restabilirea la locul de muncă, conform hotărârii instanței de judecată, este posibilă doar pentru persoana care a deținut anterior munca respectivă, fapt care nu se regăsește în speța dată.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) lit. (e) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revindea încălcarea, prin activitatea administrativă a unui drept în sensul art.17.

În conformitate cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar, se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția articolelor 169-171.

Cererea de chemare în judecată înaintată de Țurcan Ilie, este depusă fără indicarea temeiurilor de fapt și de drept, pe care reclamantul își întemeiază pretențiile cu privire la restabilirea în funcție, dat fiind faptul că funcția solicitată de reclamant anterior a fost ocupată de dl Secrieru Sergiu, ulterior prin Hotărârea instanței de judecată din 19.03.2020, Secrieru Sergiu a fost restabilit în funcția deținută anterior. (f.d.80-83)

Aprecierea instanței:

17. Audiind participanții la proces și studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă, întemeiată și pasibilă admiterii din următoarele considerente.
18. La 01 aprilie 2019 a intrat în vigoare Codul Administrativ (Legea nr.116 din 19.07.2018).
19. Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.
20. Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.
21. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:
 - a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept;
 - b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;
 - c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept;
 - d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;
 - e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;
 - f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;
 - g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;
 - h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.
22. Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:
 - I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;
 - II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
 - III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ
 - IV. respectarea procedurii prealabile
 - V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii
 - VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

23. Din actele cauzei și explicațiile participanților la proces se constată că, prin Dispoziția Primarului General interimar al mun. Chișinău nr.343/2-dc din 23 iulie 2019, ***** a fost numit în funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana. (f.d.7)
24. La 02 martie 2020, Primarul General al mun. Chișinău, prin Dispoziția nr. 125/3-dc, a dispus revocarea lui ***** din funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana. (f.d.11)
25. Exprimându-și dezacordul cu dispoziția enunțată, la 06 aprilie 2020, ***** s-a adresat cu o cerere prealabilă înregistrată la Primăria mun. Chișinău cu nr.T-2956/20, solicitând anularea dispoziției nr.125/3-dc din 02 martie 2020, restabilirea în funcție, încasarea prejudiciului material cauzat pentru perioada de absență forțată de la muncă, începând cu 02 martie 2020, până la restabilirea în funcție și repararea prejudiciului moral în mărime de ***** (f.d.13-14)
26. Prin răspunsul nr. T- 2956/20 din 29 aprilie 2020, cererea reclamantului a fost respinsă din motivul inexistenței temeiurilor de anulare a dispoziției Primarului General al mun.Chișinău nr. 125/3-dc. (f.d.7, dosar administrativ)
27. Nefiind de acord cu răspunsul Primarului General al mun.Chișinău prin care i-a fost respinsă cererea de anulare a actului administrativ individual defavorabil, la 08 mai 2020, ***** a depus prezenta acțiune în instanța de judecată. (f.d.3-5)
28. Prin acțiunea depusă în instanța de judecată, reclamantul, *****, solicită anularea dispoziției Primarului general al mun. Chișinău nr. 125/3-dc din 02 martie 2020, restabilirea în funcția anterior deținută, repararea prejudiciului material sub formă de despăgubire în mărimea salariului mediu pentru absență forțată de la muncă din data de 03 martie 2020 până la restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral în mărime de ***** și încasarea cheltuielilor de judecată pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 7 000 lei.
29. Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare.
30. Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.
31. Conform art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.
32. Dispoziția Primarului general al mun.Chișinău nr. 125/3-dc, cu privire la revocarea lui ***** din funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana, este act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică, reprezentând o măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice de încetare a raporturilor de serviciu.
33. Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.
34. Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, instanța de judecată va reține următoarele.

35. Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.
36. Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.
37. Actele cauzei denotă că reclamantul *****, prin depunerea cererii prelabile înregistrată la Primăria mun.Chișinău cu nr.T-2956/20 și-a exprimat dezacordul cu Dispoziția nr. 125/3-de din 02 martie 2020, solicitând autorității publice pârâte anularea acesteia. Astfel, procedura prealabilă a fost respectată.
38. Cererea de chemare în judecată a fost depusă cu respectarea termenului de 30 zile stabilit de art. 209 Cod administrativ, care statuează că acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel.
39. Referitor la obiecția Preturii sectorului Ciocana, că reclamantului, prin actul administrativ emis nu îi este afectat nici un drept prevăzut de lege, instanța de judecată va reține.
40. Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.
41. Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.
42. Instanța de judecată reține că prevederile art.189 Cod administrativ, sunt de concept și aplicabile în mod sistemic cu prevederile art. 17, 20, 39 și 207 Cod administrativ, revendicarea dreptului propriu fiind condiția fundamentală nu numai pentru succesul acțiunii din punct de vedere al admiterii acțiunii, dar și din perspectiva îndeplinirii testului de admisibilitate a acesteia.
43. Dispozițiile legale enunțate *inter alia* instituie pentru testul de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, inclusiv pentru acțiunea în contestare, revendicarea unui drept propriu vătămat și una din formele activității administrative.
44. Este relevantă la caz și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, invocată de participanții la proces, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănueli sau conjuncturi (Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00). Curtea Europeană a subliniat că în Convenție nu este prevăzută posibilitatea de a angaja o *actio popularis* în scopul interpretării drepturilor recunoscute în Convenție; aceasta nu autorizează nici persoanele particulare să se plângă în legătură cu o dispoziție de drept intern doar pentru că aceștia consideră, fără să fi suportat în mod direct efectele, că dispoziția respectivă încalcă Convenția (Aksu împotriva Turciei, Bürden împotriva Regatului Unit).
45. La caz se reține că, din sensul revindcărilor formulate de reclamant în acțiune, se atestă că ultimul invocă încălcarea, prin actul administrativ contestat, a dreptului la muncă și la realizarea unui venit sub formă de salariu, instanța de judecată urmând să supună verificării temeinicia revindcărilor formulate. Prin urmare, instanța de judecată constată că, revendicarea dreptului încălcat se deduce din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia este expres indicată vătămarea dreptului personal a lui *****.

46. Drept consecință a celor constatate, instanța de judecată reține că acțiunea reclamantului este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, și a procedurii prealabile, în termenul prevăzut de lege, fiind contestat un act administrativ al autorității publice competente, care produce efecte juridice în exterior și are caracter defavorabil reclamantului, prin vătămarea unui drept prevăzut de lege.
47. Astfel, acțiunea este admisibilă.
48. Totodată, instanța de judecată va concluziona și în privința temeiniciei acțiunii, reținând următoarele argumente.
49. Conform art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.
50. Din analiza actelor și probelor administrate la caz, instanța de judecată constată că reclamantul, își exprimă dezacordul cu dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. nr. 125/3-dc din 02 martie 2020, invocând ca este un act administrativ ilegal, emis cu încălcarea procedurilor administrative și normelor de drept material.
51. Din actele cauzei se constată că la 23 iulie 2019, prin Dispoziția Primarului General Interimar al mun. Chișinău nr.343/2-dc, ***** a fost numit în funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana. (f.d.7)
52. Prin dispoziția Primarului General al mun. Chișinău, nr.602/3-dc din 25 noiembrie 2019, a fost încetat mandatul lui ***** de vicepreșed al sectorului Ciocana, mun. Chișinău. (f.d.8) Iar la 26 noiembrie 2019, Primarul General al mun. Chișinău, a emis Dispoziția nr.607/4-dc prin care a dispus numirea lui ***** în funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana, începând cu data de 26 noiembrie 2019, pe o perioadă determinată de 3 luni. (f.d.9)
53. Ulterior, conform dispoziției Primarului general al mun. Chișinău nr.106-dc din 24.02.2020, în rezultatul notificării Oficiului teritorial al Cămarilor de Stat, au fost anulate dispozițiile Primarului general al mun. Chișinău nr.602/3-dc din 25 noiembrie 2019 și nr.607/4-dc din 26 noiembrie 2019 cu privire la numirea lui ***** în funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana. (pct. 1.13 și 1.26) (f.d. 10)
54. La 02 martie 2020, președintele Preturii sectorului Ciocana a remis în adresa Primarului general al mun. Chișinău o notă informativă prin care a comunicat că, din motivul îndeplinirii de către vicepreședintele sectorului Ciocana, pe domeniul locativ-comunal, *****, în perioada toamna-iarnă a unor lucrări de salubritate, cu întârziere, solicită revocarea lui din funcția deținută. (f.d.12)
55. La aceeași dată, 02 martie 2020, Primarul general al mun. Chișinău, prin dispoziția nr.125/3-dc a dispus revocarea lui ***** din funcția de vicepreșed sectorului Ciocana, din 02 martie 2020. Ca temei a fost indicat demersul președului sect. Ciocana, *****, art.14, art.17 alin.(2) art.22 alin.(1) și alin.(3) din Legea nr.199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, art.29 alin.(2) și art.32 din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală, art.15 alin.(1) lit.b), alin.(2) și art.16 alin.(1) din Legea nr.136/2016 privind statutul municipiului Chișinău. (f.d.11)
56. În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să

supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

57. Urmează a se preciza că, la realizarea controlului său, instanța de judecată nu are drept sarcină de a substitui cu propria părere opinia autorității publice competente, ci de a analiza, în corespundere cu art. 225 Cod administrativ îndeplinirea împuternicirilor ce revin autorității la exercitarea sarcinilor impuse prin lege, de a lua în considerare toate faptele relevante, de a respecta limitele legale a dreptului discreționar, care nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.
58. Conform art. 16 alin. (1) Cod administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală.
59. Conform art. 137 alin. (1) Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.
60. Conform art. 225 alin. (2) Cod administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:
 - a) și-a exercitat dreptul discreționar;
 - b) a luat în considerare toate faptele relevante;
 - c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;
 - d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.
61. Conform art. 20 alin. (3) din Legea privind statutul municipiului Chișinău nr.136 din 17 iunie 2016, pretorul este asistat de către vicepretori, care sunt persoane cu funcții de demnitate publică, numiți și eliberați din funcție de către primarul general la propunerea pretorului.
62. Potrivit anexei Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010, funcția de vicepretor este una de demnitate publică.
63. Conform art. 6 alin. (3) al Legii nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, în cazul în care ocuparea funcției de demnitate publică are loc prin numire, temeiul legal al apariției raportului de exercitare a funcției este actul de numire.
64. Potrivit art. 7 alin. (1) - (2) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, mandatul demnitarului este de 4 ani, dacă un alt termen nu este stabilit prin Constituție sau prin legea specială ce reglementează activitatea acestui demnitar. Exercitarea funcției de demnitate publică nu este limitată de un anumit număr de mandate, cu excepția cazurilor când legea specială ce reglementează activitatea demnitarului prevede altfel.
65. Conform art. 22 alin. (1) al Legii nr.199 din 16 iulie 2010, exercitarea mandatului încetează în caz de:
 - a) expirare a termenului, dacă mandatul nu este prelungit în modul stabilit de lege, sau înainte de termen;
 - b) stabilire, prin actul de constatare rămas definitiv, a încheierii directe sau prin intermediul unei persoane terțe a unui act juridic, luării sau participării la luarea unei decizii fără soluționarea conflictului de interese real în conformitate cu prevederile legislației privind reglementarea conflictului de interese;

c) nedepunere a declarației de avere și interese personale sau refuz de a o depune, în condițiile art.27 alin.(8) din Legea nr.132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate;

d) dispunere de către instanța de judecată, prin hotărâre irevocabilă, a confiscării averii nejustificate.

66. Alin. (3) al aceluiași articol statuează că în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție.
67. Instanța de judecată reține că alin. (3) al articolului citat reglementează modalitatea de încetare a mandatului înainte de termen, care urmează a fi dispusă prin act administrativ al autorității publice competente.
68. Prevederile art.23 alin.(2) și (3) din legea sus enunțată statuează că, încălcările comise în exercițiul mandatului atrag răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală în condițiile legii. Neexecutarea sau executarea necorespunzătoare de către persoana cu funcție de demnitate publică a obligațiilor, prerogativelor și competențelor sale, indiferent de prezența culpei, poate atrage după sine revocarea sau eliberarea din funcție. Temeiul și cauzele revocării sau eliberării din funcție din motive imputabile demnitarului se vor indica în actul administrativ corespunzător.
69. În corespundere cu art.20 alin. (4) din Legea privind statutul municipiului Chișinău nr.136 din 17 iunie 2016, încetarea înainte de termen a mandatului pretorului și vicepretorului are loc în conformitate cu prevederile art.22 alin.(3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.
70. Din sensul normelor de drept citate supra, instanța de judecată reține că, Primarul general al mun. Chișinău, indubitabil, este în drept să decidă asupra eliberării din funcție a vicepretorului, însă prerogativă poate fi realizat doar în condițiile expres prevăzute de Legea privind statutul municipiului Chișinău, Legea privind statutul alesului local, Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică. Totodată, actul administrativ individual, prin care se dispune încetarea mandatului demnitarului, ca rezultat al activității administrative, este supus principiilor și regulilor generale de emitere.
71. Instanța de judecată va constata că din interpretarea prevederilor Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică și al Legii privind statutul alesului local rezultă că, încetarea înainte de termen a mandatului demnitarului ales, cu excepția circumstanțelor de demisie sau deces, are un caracter de sancționare și se bazează pe circumstanțe sau fapte obiective - incompatibilitatea, nedepunerea declarației de avere sau dispunerea confiscării averii nejustificate.
72. În motivarea dispoziției nr.125/3-dc din 02 martie 2020 de revocare a lui ***** din funcția de vicepretor sectorului Ciocana, Primarul general al mun. Chișinău, a reținut demersul pretorului Ciocana din 02 martie 2020, art.14, art.17 alin.(2) art.22 alin.(1) și alin.(3) din Legea nr.199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, art.29 alin.(2) și art.32 din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală, art.15 alin.(1) lit.b), alin.(2) și art.16 alin.(1) din Legea nr.136/2016 privind statutul municipiului Chișinău.
73. Conform art. 70 alin. (1) Cod administrativ, procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii.

74. Conform art. 71 alin. (1) Cod administrativ, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.
75. Așa cum atestă actele administrate pe parcursul examinării prezentei cauze, procedura administrativă, care a avut drept rezultat final emiterea dispoziției contestate, a fost inițiată, la 02 martie 2020, odată cu emiterea notei informative de către pretorul sectorului Ciocana al mun. Chișinău, în adresa Primarului General. (f.d. 12)
76. În nota informativă indicată, fără a fi făcută trimitere la circumstanțe și probe concrete, se invocă îndeplinirea necorespunzătoare a unor atribuții care i-a fost delegate vicepretorului, *****, și anume neefectuarea în termen a lucrărilor de salubritate.
77. Din actele cauzei, inclusiv din explicațiile reprezentatului Primarului general al municipiului Chișinău și al reprezentantului Preturii sectorului Ciocana, se constată că, o procedură în vederea verificării eventualelor încălcări comise de *****, nu a fost inițiată, ultimului nefiindu-i solicitate nici explicații referitor la circumstanțele descrise.
78. Astfel, la emiterea actului administrativ contestat, circumstanțele indicate în nota informativă nu au fost supuse verificării, iar actului administrativ emis nu corespunde rigorilor impuse și prescrise de art. 118 Cod administrativ.
79. În asemenea condiții, instanța de judecată va concluziona și în privința nerespectării, de către autoritatea publică pârâtă, a principiului statuat la art. 31 Cod administrativ, conform căruia actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.
80. Art. 118 alin. (1) Codul administrativ statuează că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.
81. Alin. (2) al aceluiași articol prevede că, motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.
82. Din alin. (3) al articolului menționat rezultă că motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.
83. Ori, indicarea asupra notei informative și enumerarea normelor de drept nu poate fi apreciată ca o motivare corespunzătoare a soluției adoptate, care să corespundă principiului transparenței și comprehensibilității.
84. Referitor la obiecția pârâtului, Primarul general al mun. Chișinău, că motivarea actului administrativ nu este decât o formalitate procedurală pentru emiterea unui act administrativ, instanța de judecată va reitera asupra faptului că potrivit normelor expuse supra, motivarea condiționează legalitatea actului administrativ, iar importanța acestei operațiuni nu poate fi neglijată.

85. În aceeași ordine de idei, se va reține că, prin nemotivare, actul administrativ vizat încalcă principiul de comprehensibilitate și transparența acțiunilor autorităților publice, ce presupune că procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. În asemenea circumstanțe, dispoziția contestată, prin enunțarea generală a unor norme de drept, care reglementează un șir de situații, presupune un limbaj neclar și creează percepții eronate.
86. Aceste explicații și motivarea soluției reflectate în actul administrativ contestat, este cu atât mai importantă, cu cât dispozițiile legii speciale indică asupra faptului că revocarea din funcție pentru nerespectarea atribuțiilor și neîndeplinirea sarcinilor reprezintă o sancțiune foarte dură, care are consecințe nu doar materiale dar și asupra reputației profesionale a persoanei vizate.
87. Ori, așa cum a fost statuat supra conform art. 23 alin. (2) și (3) al Legii nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, revocarea din funcție are un caracter de sancționare și se bazează pe circumstanțe sau fapte obiective, temeiul și cauzele revocării sau eliberării din funcție din motive imputabile demnitarului urmează a fi întemeiate și justificate corespunzător.
88. În contextul expus, instanța de judecată va aprecia ca nefondată afirmația reprezentatului pârâtului că pentru revocarea din funcție a vicepreședintelui nu este necesară existența unui temei prevăzut de lege, iar în speță nu sunt aplicabile prevederile legislației muncii.
89. Conform art. 24 al Legii nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legilor ce reglementează activitatea persoanei cu funcție de demnitate publică.
90. Instanța de judecată reține că președintele și vicepreședintele sunt antrenați în raporturi speciale de muncă, iar în lipsa unor criterii strict determinate, beneficiază de drepturi și garanții de muncă, ce decurg din normele generale ale legislației muncii și ținând cont de particularitățile contractelor administrative. Aceeași concluzie derivă și din Hotărârea Curții Constituționale din 22 iulie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Anexa la Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.
91. Conform art. 3 lit. d) Codul muncii, dispozițiile codului muncii se aplică angajatorilor persoane fizice sau juridice din sectorul public, privat sau mixt care folosesc munca salariată.
92. Corespunzător, instanța de judecată va concluziona că, prevederile Codului muncii au o aplicare directă, în ceea ce privește garanțiile, principiile, drepturile și obligațiile de bază, dacă legile speciale nu prevăd altfel.
93. Conform art. 208 alin. (1) și (2) Codul muncii, până la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară în scris salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă. Explicația privind fapta comisă poate fi prezentată de către salariat în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării. Refuzul de a prezenta explicația cerută se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților. (2) În funcție de gravitatea faptei comise de salariat, angajatorul este în drept să organizeze și o anchetă de serviciu, a cărei durată nu poate depăși o lună. În cadrul anchetei, salariatul are dreptul să-și explice atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare.

94. Norma specială enunțată este în corelație cu regula generală enunțată în Codul administrativ, conform căreia autoritățile publice competente cercetează starea de fapt din oficiu.
95. Mai mult, conform art. 85 alin. (3) Cod administrativ, autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Pentru aceasta, autoritatea publică stabilește scopul investigațiilor necesare și felul acestora.
96. Conform art. 87 alin. (1) Cod administrativ, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt. În special ea poate:
 - a) să solicite informații de tot felul;
 - b) să audieze participanți, martori și experți/specialiști sau să solicite declarații scrise din partea acestora;
 - c) să solicite acte și dosare;
 - d) prin sesizarea directă a lucrurilor, să își creeze propria impresie despre un caz sau despre situația de la fața locului (cercetarea probei la fața locului).
97. Art. 92 (1) - (2) Cod administrativ prevede că, autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.
98. Cu referire la normele de drept citate, raportate la circumstanțele stabilite în ședința de judecată, instanța va reține că la revocarea din funcție a lui *****, garanțiile oferite de lege nu au fost respectate, nefiind inițiată o cercetare referitoare la faptele și abaterile imputate în nota pretorului sectorului Ciocana, iar reclamantului nu i-a fost oferit dreptul să depună explicații, să prezinte probe și să își susțină propria poziție față de circumstanțele puse în discuție.
99. Mai mult, în cadrul dezbaterilor judiciare nu au fost administrate dovezi că încălcările imputate reclamantului au existat.
100. Astfel, la caz instanța de judecată va concluziona că, la adoptarea dispoziției contestate, *****, nu a supus cercetării starea de fapt, nu luat în considerare faptele relevante, nu a respectat limitele legale și nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat de lege, desfășurând o activitate administrativă arbitrară.
101. Instanța de judecată va reține că în practica Curții Constituționale a Republicii Moldova a fost statuat că, deși legislația muncii permite anumite limitări ale drepturilor salariatului, totuși, ele trebuie să aibă o justificare, să fie necesare, să răspundă unui interes general. Întrucât acest drept nu este unul absolut, pe cale de consecință, se impune examinarea în cauză a respectării principiului proporționalității, o cerință imperativă necesar a fi respectată în cazurile de restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului, prevăzută de art. 54 alin. (2) din Constituție... Curtea observă că legislația muncii condiționează încadrarea în câmpul muncii de întrunirea anumitor cerințe, precum și stabilește situații ale drepturilor salariaților de suspendare și încetare a raporturilor de muncă. Totuși, cele invocate trebuie să aibă o justificare, să fie necesare, să răspundă unui interes general. (hotărârea Curții Constituționale nr. 6 din 06 martie 2018)
102. Conform art. 29 alin. (1) – (2) Cod administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. (2) O măsură întreprinsă de autoritățile publice

este proporțională dacă:

- a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege;
- b) este necesară pentru atingerea scopului;
- c) este rezonabilă.

103. Din raționamentele expuse supra, ținând cont de circumstanțele stabilite în cadrul dezbaterilor judiciare, raportate la prevederile legale citate supra, instanța de judecată va concluziona că actul administrativ contestat nu corespunde principiilor enunțate, fiind ilegal și prin el reclamantul este vătămat în dreptul său la muncă, astfel, reieșind din prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, instanța va admite pretenția lui ***** și va anula dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr.125/3-dc din 02 martie 2020 cu privire la revocarea lui ***** din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana.
104. Conform art. 89 alin.(1) Codul Muncii salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.
105. Conform art.90 alin.(1) - (3) Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. (2) Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în:
- a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă;
 - b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.);
 - c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.
- (3) Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținând-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.
106. Drept consecință a anulării actului administrativ individual defavorabil, instanța de judecată va obliga Primarul General al municipiului Chișinău să emită actul administrativ cu privire la restabilirea lui ***** în funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana, și să-i achite salariul pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 02 martie 2020 până la data pronunțării hotărârii judecătorești, 01 decembrie 2020.
107. Conform art.329 alin.(1) Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.
108. Conform art.329 alin.(2) Codul Muncii, prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.
109. Instanța de judecată, consideră întemeiată și pasibilă admiterii parțiale a cerinței reclamantului de reparare a prejudiciului moral, în beneficiul ultimului urmând a se încasa despăgubirea echivalentă unui salariu de funcție.

110. Subsecvent, instanța de judecată va admite și pretenția reclamantului, *****, cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 7000 lei.
111. Conform art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.
112. În conformitate cu art. 94 alin (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.
113. În conformitate cu art.96 alin.(1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care aceasta au fost reale, necesare și rezonabile.
114. Ținând cont de faptul că pretențiile reclamantului au fost admise, instanța de judecată consideră întemeiată solicitarea lui ***** de încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a cheltuielilor de judecată suportate la examinarea cauzei date. Astfel, cheltuielile menționate urmează a fi compensate reclamantului din contul pârâtului, instanța apreciindu-le ca reale, necesare și rezonabile.
115. În rest, pretențiile reclamantului cu privire la încasarea prejudiciului moral, încasarea altor indemnizații pentru lipsa forțată de la muncă precum și penalitățile respective, urmează a fi respinse, acestea nefiind motivate.
116. În conformitate cu art. 256 alin. (1) CPC, urmează a fi executate imediat ordonanța sau hotărârea judecătorească prin care pârâtul este obligat la plata:
- a) pensiei de întreținere;
 - b) salariului și a altor drepturi ce decurg din raporturi de muncă, precum și a indemnizațiilor prevăzute de statutul șomerilor, în mărimea unui salariu mediu;
 - c) reparației prejudiciilor cauzate prin vătămare a integrității corporale sau prin o altă vătămare a sănătății ori prin deces, dacă reparația s-a efectuat sub formă de prestații bănești periodice;
 - d) unui salariu mediu pentru absență forțată de la lucru, în cazul reintegrării în serviciu.
117. Alin. (2) al aceluiași articol statuează că hotărârea judecătorească privind reintegrarea în serviciu a salariatului concediat sau transferat nelegitim urmează a fi executată imediat.
118. În corespundere cu prevederile legale citate hotărârea în partea restabilirii la lucru a lui ***** și încasării unui salariu pentru absență forțată la lucru se va executa imediat.
119. În conformitate cu art. 224, 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva Primarului general al municipiului Chișinău, persoane terțe, Pretura sectorului Ciocana, ***** și ***** cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil, încasarea cheltuielilor de judecată.

Se anulează dispoziția Primarului general al municipiului Chișinău nr. 125/3-dc din 02 martie 2020 cu privire la revocarea dlui ***** din funcția de vicepretor al sectorului Ciocana.

Se obligă Primarul general al municipiului Chișinău să emită actul administrativ cu privire la restabilirea lui ***** în funcția de vicepretor al sectorului Ciocana.

Se obligă Primarul general al municipiului Chișinău să emită actul administrativ cu privire la achitarea în beneficiul lui ***** a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 02 martie 2020 până la data pronunțării hotărârii judecătorești, 01 decembrie 2020.

Se obligă Primarul general al municipiului Chișinău să emită actul administrativ cu privire la achitarea în beneficiul lui ***** a despăgubirii pentru prejudiciul moral echivalentă cu mărimea unui salariu mediu lunar al vicepreședintelui sectorului Ciocana.

Se încasează din contul Primarului general al municipiului Chișinău în beneficiul lui ***** cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 7000 (șapte mii) lei.

În rest acțiunea se respinge.

Hotărârea în partea restabilirii la lucru a lui ***** și încasării unui salariu pentru absență forțată la lucru se execută imediat.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,

Judecătorul

/semnătura /

Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului

Judecător, Violeta Chisilița